

Betænkning o. lovf. om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Til lovforslag nr. L 214. Betænkning afgivet af skatte- og afgiftsudvalget den 28. maj 1982

Betænkning

over

Forslag til lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder. I forbindelse hermed har ministeren for skatter og afgifter dels skriftligt, dels i samråd besvaret en række spørgsmål. De af ministeren for skatter- og afgifter afgivne skriftlige besvarelser og de modtagne henvendelser samt ministerens skriftlige kommentarer hertil er optrykt som bilag til betænkningen.

Udvalget har desuden modtaget mundtlige og/eller skriftlige henvendelser fra:

Dansk Erhvervsgartnerforening,
 Danske Elværkers Forening,
 Danske Fjernvarmeværkers Forening,
 Foreningen af kommunale Elværker,
 Gjern Varmeværk,
 Grosserer-Societetet,
 Industrirådet,
 Kommunernes Landsforening,
 Midtconsult aps, Herning,
 Overborgmester, borgmestre, rådmænd og
 udvalgsformænd i byerne København,
 Frederiksberg, Århus, Odense, Aalborg,
 Randers og Esbjerg.

Der er af ministeren for skatter- og afgifter og af et mindretal stillet ændringsforslag.

Et *mindretal* (det konservative folkepartis, venstres og centrum-demokraternes medlemmer af udvalget) finder, at den »afgiftspakke«, hvori lovforslaget indgår, er udtryk for en forfejlet og opgivende økonomisk politik.

Hensigten er at styrke statsfinanserne, men afgifterne vil ikke få den provenuvirkning, regeringen forestiller sig. Der vil blive tale

om et væsentligt lavere provenu, og dertil skal så medregnes de øgede udgifter til arbejdsledeshedsunderstøttelse som følge af den stigende ledighed, der forårsages af afgiftsforhøjelserne.

Det er i den aktuelle økonomiske situation forkert at forhøje skatter og afgifter. Det vil forstærke de depressive tendenser i økonomien. I stedet bør der gennemføres offentlige besparelser, som giver plads for skattelettelser og styrker statsfinanserne.

En række af de foreslåede afgiftsforhøjelser vil også have andre skadelige virkninger eller vil være umulige at administrere, og indeksregulering af afgifter vil virke inflationsfremmende og dermed direkte skadelig for bestræbelser på at forbedre den økonomiske balance. Samtidig betyder en sådan indeksregulering, at folketingets indflydelse på den økonomiske politik begrænses.

I regeringens opfindsomhed for at finde nye afgiftsobjekter er man kommet så langt ud på overdrevet, at det virker grotesk. Som eksempel herpå kan nævnes energiafgifterne, hvor en række henvendelser til udvalget bl.a. fra Kommunernes Landsforening, Danske Elværkers Forening, Danske Fjernvarmeværkers Forening samt en henvendelse fra København, Frederiksberg, Århus, Odense, Aalborg, Esbjerg og Randers kommuner klart har dokumenteret den forvriddning og kaos, de nye afgifter vil fremkalde vedr. varmeplanlægning, samt øget arbejdsløshed.

I den forbindelse skal det stærkt beklages, at ministeren under udvalgsarbejdet har afvist at indhente en konsekvensanalyse fra

Kommunernes Landsforening angående de investeringsmæssige og beskæftigelsesmæssige konsekvenser af den nye kulafgift.

Et *andet mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af ministeren for skatter- og afgifter stillede ændringsforslag.

Et *trejde mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved 2. behandling, men har tiltrådt det stillede ændringsforslag.

Et *fjerde mindretal* (fremskridtspartiets medlem af udvalget) udtaler:

Indførelse af afgift på kul og koks skyldes tydeligvis regeringens prestigebetingede ønske om at redde Arne Christiansens og Poul Nielsens dødssyge naturgaseventyr, som man vil holde liv i ved på den ene side at skattefriholde naturgassen og på den anden skatteplyndre alle konkurrerende energiformer. Dette bevirker en samfundsfjendtlig ressourcenyttelse på et vigtigt og ømt punkt for de danske familier, nemlig deres boligopvarmning. Fremskridtspartiet vil ikke være med i et sådant felttog mod fjernvarme og kraftvarme fra vore dygtigt arbejdende elværker. Kul koster i valuta det halve af olie, men kulafgiftens indførelse vil afgørende hæmme fjernvarmeværkernes overgang fra olie til kul.

Kulafgiftslovforslaget er altså decideret samfundsskadeligt og indstilles derfor til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *femte mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget og de stillede ændringsforslag ved 2. behandling.

Et *sjette mindretal* (kristeligt folkepartis medlem af udvalget) finder det urimeligt i en tid med nødvendige reallønssald at forhøje afgifterne på energi og andre nødvendigheds-

artikler. Det vil ramme de lave indkomstgrupper særlig hårdt, fordi disse artikler udgør en forholdsvis stor procentdel af nævnte indkomstgruppers forbrug.

Mindretallet må tage afstand fra en sådan asocial politik og indstiller derfor lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Ændringsforslag

Til § 1

Af et *mindretal* (Glistrup (FP)):

1) I nr. 1) og 2) ændres tallene »255« og »183« til henholdsvis: »100« og »80«.

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et *mindretal* (Bakholt (S), Camre (S), Erenbjerg (S), Egon Jensen (S), Karl Nielsen (S), Tastesen (S), Kalnæs (SF) og Rahbæk Møller (SF)):

2) I nr. 1) og 2) ændres tallene »255« og »183« til henholdsvis: »127« og »91«

Bemærkninger

Til nr. 1

Ved de afgiftssatser, regeringsforslaget indeholder, er man – antagelig af vanvare – kommet til at pålægge kul godt og vel dobbelt så store afgifter, som olien har fået, jfr. den til nærværende betænkning som bilag optrykte henvendelse af 25. maj 1982 fra Danske Elværkers Forening. (Bilag 7 til nærværende betænkning).

Til nr. 2

Nedsættelsen af afgiftssatserne reducerer det anslåede årlige provenu fra 125 mill. kr. til 63 mill. kr. For indeværende finansår reduceres provenuet fra 52 mill. kr. til 26 mill. kr.

Hagen Hagensen (KF) Gammelgaard (KF) Anders Andersen (V) Anders Poulsen (V)

Glistrup (FP) Bollmann (CD) Emmert Andersen (CD) Arne Bjerregaard (KrF)

Bakholt (S) Camre (S) Erenbjerg (S) Egon Jensen (S) Karl Nielsen (S)

Tastesen (S) fmd. Bernhard Baunsgaard (RV) Kalnæs (SF) Rahbæk Møller (SF) nfmd.

Partiet VS havde ikke medlemmer i udvalget.

Bilag 1

Nogle af udvalgets spørgsmål og ministeren for skatter og afgifters svar herpå

Spørgsmål 1:

Hvor meget vil lovforslagets gennemførelse forsinke oliefortrængning, og hvilket valutatab vil dette medføre?

Svar:

Afgiften vil næppe forsinke omlægningen fra olie til kul. Prisrelationerne olie/kul vil i sig selv indebære et betydeligt incitament til kulanvendelse, ligesom der fortsat vil være en mindre afgiftsmæssig fordel ved anvendelse af kul.

Spørgsmål 2:

Hvorledes er lovforslaget i overensstemmelse med regeringens politik om, at større energiforbrug skal ledes over på kul, og hvad mener regeringen energiråd om indførelsen af en kulafgift?

Svar:

Der er i dag forskelle i beskatningen af energiforbruget til rumopvarmningsformål afhængig af, hvilken energiform forbrugeren anvender.

Den største forskel i beskatningen på dette område hidrører fra, at visse energiformer (kul og andet fast brændsel, varme fra forbrændingsanstalter m.v.) helt er fritaget for afgift. Forholdet er forstærket ved de seneste forhøjelser af energiafgifterne og ved, at netop en af de billigste opvarmningsformer – kraftvarmeværkernes varmeproduktion, hovedsagelig baseret på kul – i samme omfang er fritaget for afgift.

Forskellen i beskatningen understreges af, at kun visse områder i landet har mulighed for varmforsyning fra disse energiformer.

En afgift på kul, der anvendes til varmeproduktion, vil begrænse den afgiftsmæssige forskelsbehandling på dette område, men afgiften vil næppe begrænse omlægningen fra olie til kul, idet prisrelationerne olie/kul i sig selv indebærer et betydeligt incitament til anvendelse af kul.

Lovforslaget er således i overensstemmelse med regeringens politik om, at der skal ske en omlægning af energiforbruget bort fra olie og bl.a. over til kul.

Det bemærkes, at energirådet, der blev nedsat i medfør af lov om energipolitiske foranstaltninger (lov nr. 194 af 28. april 1976), har til opgave at rådgive energiministeren om energipolitiske redegørelser herunder om programmer for energiforskning og udvikling og ikke om konkrete energipolitiske foranstaltninger.

Spørgsmål 3:

Hvad er begrundelsen for, at tørv, halm og træ ikke er foreslået afgiftsbelagt?

Svar:

Tørv, halm og træ udgør en ringe del af det samlede energiforbrug og er i alt overvejende grad produkter, som ikke medfører forbrug af udenlandsk valuta.

Sammenholdt med, at en afgift på sådanne produkter vil være vanskelig at administrere og kontrollere, finder jeg derfor ikke, at disse varer bør inddrages under det afgiftspligtige vareområde.

Spørgsmål 4:

Ad § 5, stk. 2. Hvad er grænsen for at afsætte i »uvæsentligt omfang«?

Svar:

Grænsen er ikke nærmere fastsat, men den tilsvarende bestemmelse i olieafgiftsloven, som har været anvendt i flere år, har ikke givet anledning til afgrænsningsproblemer, bl.a. fordi de 2 metoder til opgørelse af den afgiftspligtige omsætning i praksis vil føre til samme resultat.

Spørgsmål 5:

Ad § 7. Hvorledes vil man beregne mængden af kul anvendt til elfremstilling hen-

holdsvis varmeproduktion? Efter hvilke retningslinjer skal denne opgørelse finde sted?

Svar:

For at undgå dobbeltbeskatning af elproduktionen er kraftværker fritaget for afgiften af kul og olie. Kraftvarmeværker er fritaget for afgift af den del af det samlede brændselsforbrug, der medgår til elproduktionen, og som indregnes i elprisen. De kalkulationer, som kraftvarmeværkerne i forvejen anvender ved fordelingen af brændselsforbruget på el- og varmeproduktionen, og som danner grundlag for prisfastsættelsen, skal således også anvendes ved beregningen af afgiftsfritagelsen for elproduktionen og ved afgiften på varmeproduktionen.

Spørgsmål 6:

Har lovforslaget været forelagt Danske Elværkers Forening?

Svar:

Nej.

Spørgsmål 7:

Udførlige specifikationer udbedes over de forskellige grupper, der sammenlagt skal slippe de 125 mill. kr. i kulafgift.

Svar:

De anførte 125 mill. kr. er et skøn over nettoprovenuet. Kulafgiften vil medføre en forhøjelse af varmeprisen for de private varmemeforbrugere og offentlige institutioner. De momsregistrerede virksomheder får afgiften godtgjort, og den vil derfor ikke påvirke erhvervslivets omkostninger.

Spørgsmål 8:

Hvad er i øjeblikket kulimportprisen pr. ton (bedes oplyst sådan, at mængder og priser oplyses for hvert land for sig, hvorfra Danmark i 1982 importerer kul)?

for fuelolie 1.551 kr. pr. ton = 38,40 kr. pr. GJ
for kul 509 kr. pr. ton = 20,28 kr. pr. GJ

Der antages en brændværdi (energiindhold) på 25,1 GJ pr. ton for kul og 40,4 GJ pr. ton for fuelolie.

Svar:

I tabellen nedenfor er angivet de gennemsnitlige importpriser (cif Danmark) i 1981 for de væsentligste lande, som Danmark i 1982 antages at ville importere kul fra. Tallene er baseret på Danmarks Statistiks udenrigshandelsstatistik, som kun angiver værdierne for kulimporten fordelt på oprindelseslande kvartalsvis. Der er endnu ikke offentliggjort tal for 1. kvartal 1982.

Oprindelsesland	kr. pr. ton
UK.....	465
Polen.....	512
Sydafrika.....	379
USA.....	482
Canada.....	462
Australien.....	489
I alt inkl. mindre leverandørlande.....	451

Spørgsmål 9:

Hvorvidt vil forslagets vedtagelse medføre yderligere energibesparende foranstaltninger?

Svar:

Energiafgifter virker generelt som en bremse på energiforbruget og tilskynder således til energibesparelser. Samtidig øges ud fra privatøkonomiske synspunkter rentabiliteten ved investeringskrævende foranstaltninger som f.eks. isolering af bygninger. Vedtagelse af de foreslåede forhøjelser af energiafgifterne vil forstærke dette forhold.

Spørgsmål 10:

En sammenligning udbedes mellem valuta-bekostningen ved kulimport og en olieimport, der kan præstere samme varmeeffekt.

Svar:

Importprisen (cif Danmark) ifølge Danmarks Statistiks udenrigshandelsstatistik var i februar 1982:

Spørgsmål 11:

Hvilke konkurrenceforvridninger vil lovforslagets vedtagelse forvolde i forhold til naturgassen?

Svar:

Ifølge lovforslagets § 7, stk. 1, er varer, der anvendes til fremstilling af gas i gasværker samt til fremstilling af elektricitet i kraftværker, og kraftvarmeværker, der afsætter elektricitet, fritaget for afgift. Kraftvarmeværker er fritaget for afgift af den del af det samlede forbrug, der medgår til fremstilling af elektricitet, og som indregnes i elektricitetsprisen.

Ifølge lovforslagets § 8, stk. 1, kan virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, få tilbagebetalt afgiften. Dette be-

tyder, at en vedtagelse af loven ikke vil betyde en forøget varmeudgift for erhvervsvirksomheder.

Den varme, der leveres fra et kraftvarmeværk, vil blive belastet med en prisstigning, men eftersom værket beregner omkostningerne ved at producere varme marginalt, vil afgiften ikke slå 100 pct. igennem på varmeprisen, idet effektfordelen vil reducere prisstigningen på varme opgjort på energibasis.

For fjernvarme- og blokcentraler vil afgiften slå igennem over for forbrugerne. Det må forventes, at det med lovforslagets vedtagelse i højere grad vil være fordelagtigt for disse værker at omstille til gasfyring, idet de som kunder vil blive mere attraktive for naturgas-selskaberne.

Bilag 2

DANSKE FJERNVARMEVÆRKERES FORENING

Kolding, den 18. maj 1982

Vedr.: Afgift på kul

Danske Fjernvarmeværkers Forening tillader sig at henvende sig til udvalget på baggrund af, at der i forbindelse med de igangværende politiske forhandlinger indgår forslag om at lægge afgift på kul.

Længe før energikrisen i 1974 har forudseende fjernvarmebrugere etableret kollektiv opvarmning ud fra en målsætning om for det første:

- ressource- og valutabesparelser, dels gennem fyring med billigt brændsel og dels gennem en forbedret fyringsøkonomi, og for det andet:
- forbedrede miljøforhold, dels ved etablering af en fælles høj skorsten i stedet for mange lave, dels ved hjælp af effektiv røgrensning og optimeret forbrænding, og dels ved udnyttelse af overskudsvarme fra kraftvarmeværker m.v.

Samtlige landets ca. 400 fjernvarmeværker – som leverer varme til ca. 750.000 boliger – leverer denne varme dels ved at udnytte overskudsvarmen fra kraftvarmeværker m.v. dels ved at benytte tung olie og kul.

Siden olieforbrændingskrisen i 1973–74 har det været et klart mål for dansk energipolitik og energilovgivning at nedbringe landets afhængighed af olie. Dette fremgår også klart af formålsparagraffen i lov om varmforsyning, ligesom man ved indførelse af afgifter på olieprodukter har forstærket dette mål.

På baggrund heraf har fjernvarmeværkerne inden for de seneste år påbegyndt en omfattende omstilling fra olie til kul. Fjernvarmebrugernes pris for denne omstilling har været store investeringsudgifter som påregnes finansieret ved anvendelse af et billigt og

lavværdigt brændsel.

Det er Danske Fjernvarmeværkers Forenings opfattelse at det vil være helt urimeligt at pålægge kul en afgift, idet en sådan afgift vil være i direkte modstrid med formålsparagraffen i lov om varmforsyning.

Som yderligere dokumentation for, hvor urimeligt den foreslåede afgiftspolitik vil være, kan bl.a. fremføres:

- at man lægger hindringer i vejen for brugen af et væsentligt mindre valutakrævende brændsel,
- at den beskæftigelse, der knytter sig til ombygningen af eksisterende fjernvarmeanlæg, vil falde bort.

Foreløbige beregninger, som Danske Fjernvarmeværkers Forening har foretaget, viser således, at de fjernvarmeværker, der har opført eller påtænker at opføre et anlæg for kulfyre, vil nedbringe landets valutaudgifter med omkring 150 mill. kr. pr. år.

Ud fra et beskæftigelsesmæssigt synspunkt er det Foreningens opfattelse, at den påtænkte afgift vil standse udbygningen af kulfyrede anlæg. En udbygning, som har stor indenlandsk beskæftigelsesvirkning.

Endvidere skal Foreningen henlede opmærksomheden på de endnu ikke afklarede administrative problemer, der vil opstå ved indførelse af en afgift på kul.

Danske Fjernvarmeværkers Forening skal således henstille, at der i forbindelse med overvejelserne om at indføre afgift på kul tages hensyn til Foreningens synspunkter. Såfremt udvalget ønsker yderligere oplysninger, står Foreningen gerne til rådighed ved et besøg.

Med venlig hilsen

DANSKE FJERNVARMEVÆRKERES FORENING

LENNART LARSON
formandN. NEDERGAARD
næstformand

Til folketingets skatte- og afgiftsudvalg

Bilag 3

DANSKE FJERNVARMEVÆRKERS FORENING

Kolding, den 24. maj 1982

Vedr.: Forslag til lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Danske Fjernvarmeværkers Forening tillader sig at henvende sig til udvalget på baggrund af forslag til lov om afgift på stenkul, brunkul og koks m.v., som er fremsat den 19. maj 1982 af ministeren for skatter og afgifter.

Indledningsvis henledes opmærksomheden på Foreningens skrivelse af 18. maj 1982 til udvalget vedrørende ovennævnte afgiftsfor-slag, hvor vi har belyst en række forhold af bl.a. valuta- og beskæftigelsesmæssig karakter, som berøres af forslaget.

På baggrund af det nu fremsatte forslag må Foreningen på det kraftigste tage afstand fra, at der pålægges kul en afgift.

En sådan afgift vil, som tidligere nævnt, gå direkte imod det sigte, der ligger i formålsparagraffen i lov om varmforsyning, nemlig:

- at fremme den mest samfundsøkonomiske anvendelse af energi til bygningsopvarmning,
- at formindske energiforsyningens afhæn-

gighed af olie.

Foreningen finder endvidere, at der henstår en række uafklarede administrative problemer i forbindelse med de enkelte bestemmelser i lovforslaget. Herunder skal specielt bemærkes, at der efter Foreningens vurdering henstår nogle ganske afgørende tekniske og kalkulationsmæssige problemer omkring afgiftsforhold for varme leveret fra kraftvarmeværker.

Med de fremlagte afgiftsfor-slag på elektricitet og en række brændsler finder Foreningen endvidere ikke, at der konsekvent er tale om en afgiftsmæssig ligestilling, idet naturgas således ikke er omfattet af lovforslagene.

Foreningen finder det afgørende, at udvalget bliver nærmere orienteret om en række af de inkonsekvenser og uklarheder, der ligger i lovforslaget for fjernvarmesektoren, og skal derfor anmode om snarest muligt at få foretræde for udvalget.

Med venlig hilsen

DANSKE FJERNVARMEVÆRKERS FORENING

LENNART LARSON

formand

Til folketingets skatte- og afgiftsudvalg

Bilag 4**MINISTERIET FOR SKATTER OG AFGIFTER**

Departementet for told- og forbrugsafgifter

København, den 25. maj 1982

Ad L 214 – bilag 1. (Bilag 2 til nærværende betænkning)

Danske Fjernvarmeverkers Forening protesterer imod den foreslåede afgift på kul, som efter foreningens opfattelse strider imod den energipolitiske målsætning om at formindske landets afhængighed af olie.

Hertil bemærkes:

Energiafgifter – herunder en afgift på kul – virker generelt som en bremse på energiforbruget og tilskynder således til energibesparelser og en mere rationel udnyttelse af det pågældende brændsel. Den foreslåede

afgift på kul vil endvidere begrænse den afgiftsmæssige forskelsbehandling, der i dag findes på energiområdet. Afgiften vil næppe begrænse omlægningen fra olie til kul, dels fordi prisrelationerne olie/kul i sig selv indebærer et betydeligt incitament til kulanvendelse, og dels fordi der fortsat vil være en mindre afgiftsmæssig fordel ved anvendelse af kul. En afgift på kul er således i overensstemmelse med både energipolitiske, fordelingsmæssige og statsfinansielle målsætninger.

MOGENS LYKKETOFT

/ S. Ladegaard Pedersen

Til folketingets skatte- og afgiftsudvalg

KOMMUNERNES LANDSFORENING

Den 25. maj 1982

Vedr.: Forslag til lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Overborgmester, borgmestre, rådmænd og udvalgsformænd i byerne København, Frederiksberg, Århus, Odense, Aalborg, Randers og Esbjerg tillader sig på grundlag af ovennævnte lovforslag af 19. maj 1982 at rette henvendelse til udvalget.

Vi skal indledningsvis gøre opmærksom på, at de nævnte byer den 6. maj 1981 rettede henvendelse til energiminister Poul Nielson i overensstemmelse med vedlagte kopi.

Det blev i denne henvendelse pointeret, at gennemførelse af en afgift på kraftvarme vil være særdeles uheldig og medvirke til, at den kraftige energibesparende udbygning, der finder sted i vore byer, vil kunne slås i stykker.

Den nu foreslåede afgift vil efter vor opfattelse have de konsekvenser, som blev på-

peget sidste år, og vil direkte modvirke formålsparagraffen i lov om varmforsyning, hvoraf det fremgår, at man skal:

fremme den mest samfundsøkonomiske anvendelse af energi til bygningsopvarmning og formindske energiforsyningens afhængighed af olie.

Vi skal derfor opfordre skatte- og afgiftsudvalget til at lade foretage beregninger af afgiftens betydning for de forskellige typer af fjernvarmeværker og disses forbrugere.

Vi finder det desuden yderst vigtigt, at udvalget mere detaljeret får forelagt de problemer, lovforslaget uvægerligt vil give anledning til, hvorfor vi høfligt skal anmode om så snart som muligt at få foretræde for udvalget.

På de 7 byers vegne

THORKILD SIMONSEN

Til folketingets skatte- og afgiftsudvalg

25. maj 1981

Hr. energiminister Poul Nielson,
Energi ministeriet,
Strandgade 29,
1401 Kbh. K.

I den energipolitiske debat er der i den seneste tid fremkommet synspunkter om mulighederne for på længere sigt at tilstræbe en mere ensartet pris på varmforsyning, navnlig til boligformål.

På et møde i Odense den 10. marts i år var borgmestre, rådmænd og udvalgsformænd fra de ovenfor nævnte kommuner enige om at understrege, at den kraftige energibesparende udbygning, der igennem en lang årrække er foregået i den kollektive varmforsyning, især kraft/varme, i deres byer, er sket på kommunalt initiativ og med betydeligt bidrag fra kommunernes borgere. Dette må ikke slås i stykker ved gennemførelse af en afgift af den ene eller den anden form.

Sådanne afgifter lægger op til en landsudligning, der vil svække borgernes og kommunernes incitament til fortsat udvikling på det energibesparende område.

For at fastholde disse energipolitiske synspunkter var mødedeltagerne enige om et fortsat samarbejde i de videre forhandlinger.

Mødedeltagerne var fuldt opmærksomme på, at hovedsynspunktet bag de gældende regler om prisfastsættelse på elforsyningsområdet og varmforsyningsområdet (henholdsvis elforsyningsloven og varmforsyningsloven) er, at man fra det offentlige ønsker en kontrol med de nævnte priser. For at gennemføre denne kontrol er der givet regler om prisfastsættelse, der kan lægges til grund ved kontrollens udøvelse. Det er på denne baggrund, at man på energiområdet ved prisfastsættelsen anvender omkostningsprincippet. Deltagerne er enige i, at en sådan offentlig kontrol er hensigtsmæssig, idet man dog samtidig ønsker at understrege, at det ved fastsættelse af den enkelte kommunes takster kan være rimeligt at tage særlige hensyn, f.eks. for så vidt angår dækning af finansieringen af anlægsudgifter. Elforsyningslovens prisbestemmelser muliggør således i højere grad end den hidtil gældende prislovgivning en hensyntagen til problemerne om finansieringen af de meget betydelige investeringer,

som skal foretages i elsektoren, og varmforsyningsloven åbner også mulighed herfor.

Som et specielt spørgsmål skal nævnes kontrollen med prisfastsættelse for enkelte produkter i forbunden produktion.

Danske Elværkers Forening har allerede i betænkning fra Kraft-Varme-udvalget i 1961 og senere i 1979 udarbejdet retningslinjer for fordeling af kraftvarmeværkers udgifter mellem el- og fjernvarmeproduktion.

Ovennævnte retningslinjer kan imidlertid næppe blive mere bindende end, at der i det enkelte tilfælde, beroende på en konkret forhandling mellem varmeleverandør (kraftværket) og varmeaftager (forsyningselskabet) må kunne aftales priser på kraftvarme. Sådanne aftaler er da også i vidt omfang indgået, og prisen har været afhængig af det konkrete projekts udformning.

Ved de indtil nu indgåede aftaler om levering af kraftvarme har der på grund af fordelingen ved samtidig produktion af el og varme kunnet opnås forholdsvis lave priser for forbrugerne, hvilket igen afspejler fordelene ved levering af fjernvarme baseret på kulfyring i urbaniserede områder.

Stærke energipolitiske hensyn taler for en bevaring og understøttelse af kraftvarmeafdelingen.

Ved fastlæggelse af priser på energiområdet må overvejes, hvilke energipolitiske hensyn der i givet fald skal varetages gennem prispolitikken.

Bærende energipolitiske hensyn må være, at varmepriserne så vidt muligt udtrykker omkostningerne ved forsyningen med varme fra en bestemt energikilde, samt at forbrugerne i en kommune stilles rimeligt ensartet, hvorved kommunens varmeplanlægning understøttes.

Deltagerne i mødet i Odense gør opmærksom på, at en eventuel indførelse af afgifter på varme fra kraftvarmeværker i de større byer med henblik på billigørelse af f.eks. naturgasforsyning i spredte bebyggelser vil betyde en forvriddning af omkostningsstruktu-

ren, herunder at det bliver mindre fordelagtigt at investere i samt aftage kraftvarme.

Det er ikke rimeligt ud fra fordelingspolitiske synspunkter at pålægge forbrugerne af kraftvarme udgifter til naturgasforsyning.

Såfremt staten af betalingsbalancemæssige årsager ønsker en fremskyndelse af naturgasprojektet, vil det formentlig fordelingspolitisk være rigtigere, hvis naturgassen søges billigjort gennem direkte statstilskud, idet man på denne måde undgår nogle af de negative virkninger for udbygningen af kraftvarmeforsyningen i de større byer, som vil være en følge af en eventuel afgift på kraftvarme.

Det skal endvidere understreges, at de 7 kommuner, der omfatter 25 pct. af landets befolkning, alle ved energiministeriets direktiv er udlagt som kraftvarmeområde i den kommende varmeplanlægning.

I øvrigt er kommuner med ca. 40 pct. af landets befolkning foreløbigt udlagt til kraftvarmeforsyning – ovennævnte kommuner andrager således befolkningsmæssigt ca. $\frac{2}{3}$ heraf.

De store kraftvarmekommuner har i meget betydelig udstrækning – længe før statslige initiativer på energiområdet er iværksat – påbegyndt og gennemført en væsentlig udbygning af den kollektive kraftvarmeforsyning.

Dette er delvis sket i perioder, hvor priserne for kraftvarmeforsyning lå ikke uvæsentligt over f.eks. omkostningerne ved traditionel varmeforsyning, især ved oliefy.

Nævnte kraftvarmeudbygning er i kommu-

nerne sket i forbindelse med løbende overvejelser omkring den overordnede opgaveprioritering og har nødvendiggjort en betydelig økonomisk indsats af kommunerne under de herskende finansielle forudsætninger og dermed et betydeligt bidrag fra kommunernes borgere.

Der er herved allerede nu opstået meget betydelige energi- og valutabesparelser – ikke mindst efter at der i de seneste år tillige – ved en bekostelig omstillingsproces – er sket en væsentlig konvertering af kraftvarmeproduktionen fra olie til kul.

Til styrkelse af initiativer til en samfundsøkonomisk ønskelig udbygning af kollektiv varmeforsyning skal der i stedet peges på, at der i forbindelse med administration af lov om varmeforsyning, kapitel 6, bør stræbes mod en ordning, hvorefter der åbnes mulighed for kommunerne til at tilrettelægge en hensigtsmæssig takstfastsættelse for respektive energiydelser inden for den enkelte kommune.

Man har noteret sig, at energiministeren – efter afholdelsen af ovennævnte møde – i folketinget har udtalt, at der ikke er aktuelle planer om ændring af grundlaget for prisfastsættelsen.

Såfremt regeringen mod forventning, uanset de foran fremførte synspunkter, skulle optage overvejelser om afgifter eller anden form for prisudjævning på varmeforsyningsområdet, tillader man sig at forvente, at de heromhandlede kommuner inddrages i disse overvejelser på et tidligt tidspunkt.

Med venlig hilsen

ORLA S. HYLLESTED
borgmester

VERNER DALSKOV
borgmester

MARIUS ANDERSEN
borgmester

A. K. NIELSEN
borgmester

AXEL HAAR-NIELSEN
rådmand

LENNART LARSON
rådmand

HENNING LARSEN
rådmand

K. GJØTRUP
borgmester

EGON WEIDEKAMP
overborgmester

JOHN WINTHER
borgmester

IVAN HANSEN
borgmester

Bilag 6

MINISTERIET FOR SKATTER OG AFGIFTER

Departementet for told- og forbrugsafgifter

København, den 27. maj 1982

Ad L 214 – bilag 5 (2. samling). (Bilag 5 til nærværende betænkning)

Kommunernes Landsforening protesterer på en række byers vegne imod den foreslåede afgift på kul, som efter dens opfattelse vil virke hæmmende på den fremtidige udbygning inden for kraft/varmeområdet.

Hertil bemærkes:

Afgiften vil næppe ændre sammensætningen af kraftvarmeværkernes energiforbrug, som for 90 pct.s vedkommende består af kul,

eller påvirke etableringen af nye kraftvarmeværker. Dels indebærer prisrelationerne olie/kul i sig selv et betydeligt incitament til kulanvendelse, og dels vil der fortsat være en mindre afgiftsmæssig fordel ved anvendelse af kul. Da kulafgiften endvidere kun slår delvis igennem på varmeprisen som følge af værkernes interne kalkulationer, vil kraftvarmen således stadig være langt den billigste opvarmningsform.

MOGENS LYKKETOFT

/ S. Ladegaard Pedersen

Til folketingets skatte- og afgiftsudvalg

Bilag 7

DANSKE ELVÆRKERS FORENING

København, den 25. maj 1982

Vedr. diverse forslag til lov om ændring af energiafgifterne

I anledning af de fremsatte forslag til love om ændring af afgifterne på elektricitet og olie og om afgift af stenkul m.v. ønsker D.E.F. at fremføre følgende synspunkter:

Vedr. L 214, forslag til lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Hidtidig energipolitik har støttet omlægning fra olie til kul

Det har siden den første oliekrise i 1974 været et vigtigt led i dansk energipolitik at reducere vor afhængighed af olie. Reduktionen er søgt gennemført dels ved en mere økonomisk anvendelse af olien, dels ved substitution af olie med andre råenergiformer – navnlig kul.

Formålet med at nedbringe oliens betydning i det danske energibillede er dobbelt. For det første giver et faldende olieforbrug en større energiforsyningsikkerhed, og for det andet betyder en omlægning fra olie til kul en lettelse af Danmarks betalingsbalanceproblemer over for udlandet.

Danmark har sammenlignet med de fleste andre lande været i stand til meget hurtigt at erstatte en væsentlig del af olieforbruget med forbrug af kul. I den sammenhæng har omlægningen fra olie- til kulfyring i kraftværnerne haft betydning. Danmarks indsats på dette område har vakt international opmærksomhed.

Det næste større energiområde, som planlægges at gå fra olie- til kulfyring er varmforsyningen. Bevæggrunden er her – som på elområdet – at kul giver en lavere forbrugerpris end olie. Ganske vist er der betydelige udgifter forbundet med at ombygge fjernvarmeanheder fra olie- til kulfyring, ligesom håndteringen af kullene og affaldsprodukterne giver større årlige driftsudgifter end fyring med olie. Verdensmarkedsprisen på kul er i dag så meget lavere end olieprisen, at besparelserne ved indkøb af brændsel mere end opvejer merudgifterne på kapitalsiden og ved driften.

Det har hidtil været regeringens politik at forstærke den tilskyndelse til at gå over til kulfyring, som ligger i verdensmarkedspriserne. Dette er sket ved, at olien er blevet pålagt en særlig afgift, som har uddybet det prisspænd, som er afgørende for beslutningerne om sammensætningen af energiforbruget. Den ensidige beskatning af olien på rånergisiden har samtidig været et signal om, at regeringen fandt det ønskeligt med en større anvendelse af kul.

Kulafgiften bryder med hidtidig energipolitik

Den foreslåede afgift på kul er et brud med denne holdning.

Efter forslaget vil kul blive belagt med en afgift, som målt på importværdien er langt højere end olieafgifterne, jfr. tabel 1.

Tabel 1. Afgiftsbelastningen på kul og olie til opvarmning

	Kul	Svær fuelolie	Let fuelolie	Fyringsgasolie
Gennemsnitlig importpris				
januar 1982 (kr./t)	476	1.390	1.660	2.520
Foreslået afgift (kr./t)	255	520	520	ca. 570
Afgift i procent	53,6	37,4	31,3	ca. 22,6

Det ses, at kulafgiften som procent af gennemsnitsprisen for kul importeret i januar 1982 udgør 53,6 pct. De tilsvarende afgifts-

procenter på svær og let fuelolie samt fyringsgasolie er betydeligt lavere.

Afgiftsmæssig ligestilling

I lovforslaget begrundes kulafgiften med ønsket om at opnå afgiftsmæssig ligestilling mellem forbrugerne af afgiftsbelagt brændsel, dvs. olie, gas og elektricitet. Ved ligestilling forstås i lovforslaget afgifter, der fastsættes efter energiråstoffernes brændværdi i forhold til den nuværende afgift af olie.

Danske Elværkers Forening finder derimod, at afgiftsmæssig ligestilling må fastlægges efter importværdien af de forskellige råenergier.

Afgiftsmæssig ligestilling på brændværdien betyder, at kullene belastes med en afgift, der i forhold til importværdien er betydelig højere end olieafgifterne.

Kulafgiftens virkninger

Da de kul, som anvendes til opvarmningsformål, hidtil har været fritaget for afgift, medfører den nu foreslåede kulafgift en voldsom ændring i forholdet mellem priserne på kul og olie. Denne forvridding vil ikke kunne undgå at få konsekvenser for den igangværende omlægning fra olie til kul i varmforsyningen, hvilket igen vil have uheldige konsekvenser for betalingsbalancen og beskæftigelsen.

Danske Elværkers Forening frygter, at en række kraftvarmeprojekter og projekter for ombygning af eksisterende fjernvarmeanlæg fra olie til kul ikke vil være rentable, hvis kulafgiften indføres.

Såfremt en række projekter må opgives må man forudse et større underskud på betalingsbalancen, end man ellers ville have haft. Hver ton kul, som erstatter olie i energiforbruget, giver en gevinst på betalingsbalancen. Stoppes den igangværende omlægning fra olie til kul kan resultatet meget vel blive, at underskuddet på betalingsbalancen på længere sigt øges med et beløb, som er af samme størrelse som statens provenu af kulafgiften. Konsekvensen heraf er behov for yderligere afgiftsforhøjelser.

Konklusion

Det forekommer inkonsekvent, at det billigste energiråstof – kullene – skal underkastes en beskatningsprocent, der er næsten dobbelt så høj som olie. Det må fremhæves, at kullene ikke giver problemer for sikkerheden i energiforsyningen og for den internati-

onale konjunktur. Afgiftsforslaget harmonerer derfor dårligt med hovedmålsætningerne for dansk energipolitik, der som nævnt i Energiplan 81 bl.a. er at skaffe Danmark billigst mulig og forsynings sikker energi under hensyntagen til betalingsbalance og beskæftigelse.

Det kan konkluderes:

- at kulafgiften medfører en uforholdsmæssig beskatning af kulforbruget,
- at afgiften forvrider de hidtidige prisrelationer mellem kul og olie,
- at kulombygningen må befrygtes at gå i stå,
- at resultatet på længere sigt vil blive en højere energiregning for det danske samfund og dermed et større underskud på betalingsbalancen.

Det internationale energiagentur og kulafgiften

Det kan bemærkes, at IEA har opfordret til øget anvendelse af kul som erstatning for olie. Energiagenturet har samtidig advaret imod at lægge afgift på forbrug af kul.

Danske Elværkers Forening skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at elafgiften er en afgift på kul i energiforsyningen. Kulanvendelsen i den indenlandske elproduktionsområde nåede i 1981 op på 87 pct.

Vedr. forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet

Elafgiften generelt

Under henvisning til IEAs holdning til afgifter på kul finder D.E.F., at den foreslåede forhøjelse af elafgiften strider imod den måsætning i energipolitikken som sigter mod omlægning fra olie til kul i energiforbruget.

Selvom forhøjelsen af elafgiften er forholdsvis mindre end forhøjelserne af de øvrige energiafgifter er det fortsat en kendsgerning, at elektricitet anvendt til opvarmningsformål er belagt med en afgift på ca. det dobbelt af olieafgiften.

Forslaget om automatisk regulering bør udgå

Den i lovforslaget indeholdte bestemmelse om automatisk pristalsregulering af elafgiften finder foreningen ikke er velbegrundet. Blandt energiafgifterne vil efter forslagene alene elafgiften blive underkastet en sådan automatisk regulering.

Det skaber efter foreningens opfattelse risiko for, at den tidligere omtalte ubalance i energiafgifterne kan blive forrykket yderligere til ugunst for elforbruget. Foreningen finder, at man ved fremtidige ændringer af afgiften på energiområdet bør foretage en samlet vurdering af afgiftbelastningen under hensyn til de energipolitiske målsætninger.

Man skal derfor foreslå, at bestemmelsen vedr. pristalsreguleringen udgår af lovforslaget.

Vedr. ikrafttrædelsestidspunktet

Lovforslagets bestemmelser om ikrafttrædelse og tidspunktet for meddelelse om den automatiske pristalsregulering indebærer betydelige administrative vanskeligheder for elselskaberne.

Allerede det forhold, at man kun er midtvejs i en overgangsordning for den forestående forhøjelse, når en ny overgangsordning i forbindelse med pristalsreguleringen skal iværksættes, skaber vanskeligheder. Især vil det dog give problemer, at afgiftsforhøjelsen

foreslås iværksat 1. juni 1982. Denne dato foreslås derfor ændret til 1. juli 1982. Det skal i den forbindelse påpeges, at elforbrugerne ifølge sagens natur ikke kan hamstre elektricitet.

For så vidt angår den fastsatte dato for meddelelse om eventuel pristalsregulering – 15. december hvert år – er denne dato fastsat så sent, at der ikke levnes elselskaberne mulighed for en administrativ gennemførelse heraf. Fastholdes forslaget om den automatiske pristalsregulering, må de anførte tidsfrister ændres således, at elselskaberne kan tilpasse sine afregningssystemer hertil.

Endelig skal foreningen pege på, at der i regeringens energipolitiske handlingsplan EP 81 er udtrykt interesse for belastningsudjævning via elselskabernes takster. Foreningen skal i denne anledning pege på, at når afgiftsbelastningen på elektricitet indtager så betydende en andel af den samlede elpris, bliver elselskabernes muligheder for via betallingerne at styre elforbruget til belastnings-svage perioder væsentligt forringet.

Med venlig hilsen

DANSKE ELVÆRKERS FORENING

KRESTEN LETH JØRNØ

direktør

Til folketingets skatte- og afgiftsudvalg

DANSKE ELVÆRKERS FORENING

presse-information

Den 25. maj 1982

*Til redaktionen!***Regeringen spænder ben for sin egen energipolitik med forslaget om kulafgift***Forslaget er en kovending i dansk energipolitik, siger elværkernes formand*

Regeringen spænder ben for sin egen energipolitik og forvrider forholdet mellem energipriserne med forslaget om en afgift på kul.

Det siger formanden for Danske Elværkers Forening, amtsrådsmedlem Jacob L. Hansen i en udtalelse om de foreslåede afgiftsforhøjelser. Tirsdag aften forelagde han foreningens synspunkter ved et foretræde for folketingets skatte- og afgiftsudvalg.

– Forslaget om en kulafgift er en kovending i dansk energipolitik, og den kan ikke forsvares med, at der blot er tale om en ren finanspolitisk foranstaltning, der skal skaffe penge til dækning af statens udgifter, siger han.

Hidtil har energipolitikken gået ud på at nedbringe forbruget af olie. Elværkerne og de større fjernvarmecentraler har aktivt bistået med at føre denne energipolitiske målsætning ud i livet. Faktisk har Danmark verdensrekord i hurtig omstilling fra den dyre olie til det billigere kul som fyringsmiddel.

Med forslaget om en kulafgift lægger regeringen hindringer i vejen for en videreførelse af denne linje. Det vil blive til skade for forbrugerne, når kul ikke længere i samme omfang vil blive brugt som middel til at nedbringe olieforbruget.

– I Danske Elværkers Forening frygter vi,

at en række kraftvarmeprojekter og ombygning af eksisterende fjernvarmeanlæg fra olie til kul ikke vil være rentable, hvis kulafgiften gennemføres, siger Jacob L. Hansen.

– Internationalt har Danmark fået megen anerkendelse for den igangværende omstilling fra olie til kul. Det er derfor uforståeligt, at regeringen nu med forslaget om kulafgiften stopper denne udvikling, siger han.

Forslaget om en kulafgift er på 255 kr. pr. ton plus moms. Det svarer til en afgift på kullenes importværdi på godt 50 pct., og det er helt ude af trit med de afgiftsjusteringer, som de andre energiformer er tiltænkt. Gennemføres forslaget, vil det billigste energiråstof – kul – blive langt hårdere beskattet end olie.

Det harmonerer dårligt med målsætningen i regeringens energiplan-81 om at skaffe billigst mulig og forsyningssikker energi.

Danske Elværkers Forening har også protesteret mod, at elafgiften i fremtiden skal pristalsreguleres. I regeringens afgiftsbuket er det forslag om at forhøje elafgiften med ikke mindre end 14 pct. nu og derefter en årlig pristalsregulering på linje med de såkaldte giftskatter.

– Det vil desværre nok betyde, at elafgiften hurtigt løber fra de andre energiafgifter, der ikke underkastes samme automatik, siger formanden for Danske Elværkers Forening, amtsrådsmedlem Jacob L. Hansen.

Med venlig hilsen

DANSKE ELVÆRKERS FORENING

PETER RYGE

OBS: Danske Elværkers Forening har foretræde for folketingets skatte- og afgiftsudvalg tirsdag den 25. maj kl. 21.15.

103 Udvalgenes betænkninger m.m. (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

SKATTE- OG AFGIFTSUDVALGET

Den 25. maj 1982

Ad forslag til lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. (L 214)

Vedhæftet omdeles materiale modtaget af Danske Fjernvarmeværkers Forening d.d. under foretræde.

Med venlig hilsen

sekretæren

Til udvalgets medlemmer og stedfortrædere

Energy economy – CHP extraction temperature – fuels comparison etc.

by H. C. Mortensen, Managing Director, Danish Association of District Heating Utilities

Energy economy – CHP extraction temperature – fuels comparison etc.

There is always a great deal of speculation about why Denmark, of all countries, has achieved the greatest penetration of district heating outside the Soviet Union. The conclusions offered have been as varied as they have been numerous. The truth lies undoubtedly in a permutation of most of them, and perhaps the following will give some indication of its make-up.

Capital investment as "transport costs"

The necessary capital investment for a district heating supply network decreases with the size of the energy quantity transferred, such that the larger the pipe size the lower will be the cost of transferring a unit of heat energy.

Fig. 1 shows an example of current "transport costs" expressed as costs per metre twin pipe per m^3 water flow/hour. In this example, normal flow velocities in the range 1.5 to 2.5 m/s and flow and return temperatures of 90°C and 40°C respectively, were used as a basis for sizing.

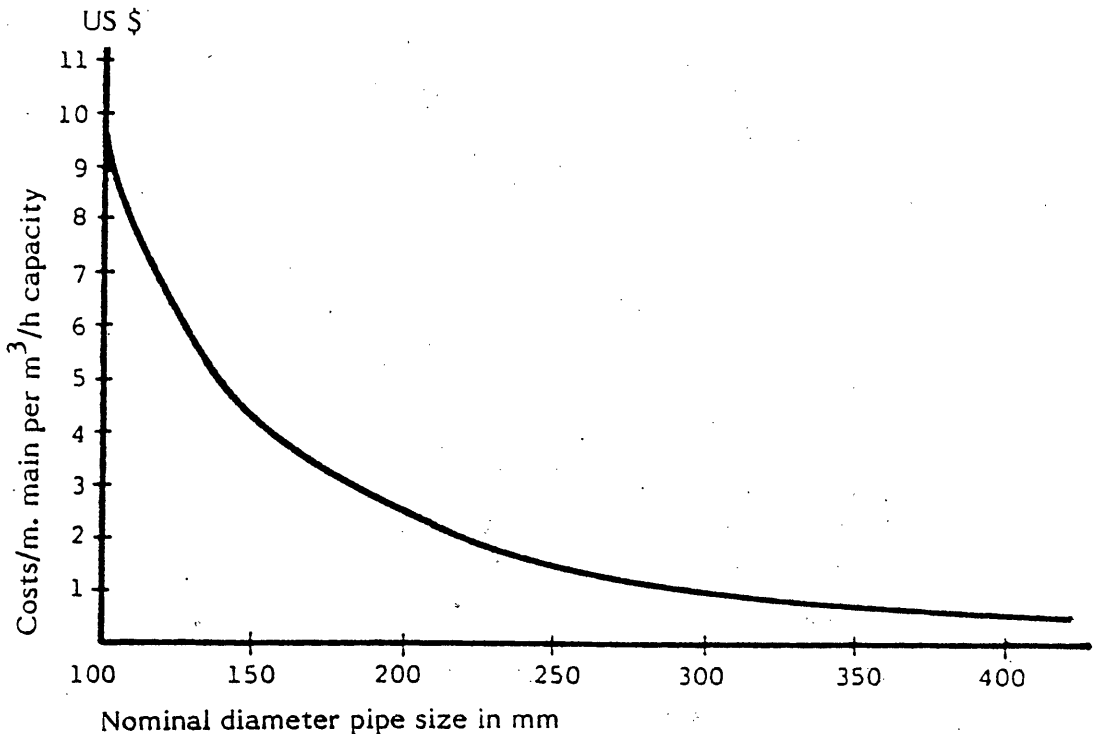

Fig. 1. Heat transport costs, expressed as costs of installed mains only (1981 costs)

The graph indicates that, when comparing

the costs of installed mains of about 6–8 in. diameter (150–200 mm) and upwards with their capacity increase for heat transport, the variation is impressively small. In schemes having relatively large areas of supply, the total mains-related capital costs (exclusive of any service connections) will be dominated by the costs of these larger mains and, in these instances, the ratio of the total length of mains network to the total quantity of transported heat will therefore be a valuable guide of scheme economy.

The heat demand per unit area can be another important factor in determining

scheme economics for a given supply area on the basis of transport distances. However, the minor variations in the heat transport costs (in terms of capital investment) between the larger mains sizes, means that the costs for larger distribution network schemes can be held to be roughly proportional to the average distance over which a unit of heat is to be transported.

Fig. 2 shows the approximate costs of installed twin mains of the prefabricated and pre-insulated type, as of mid-1981 in Denmark.

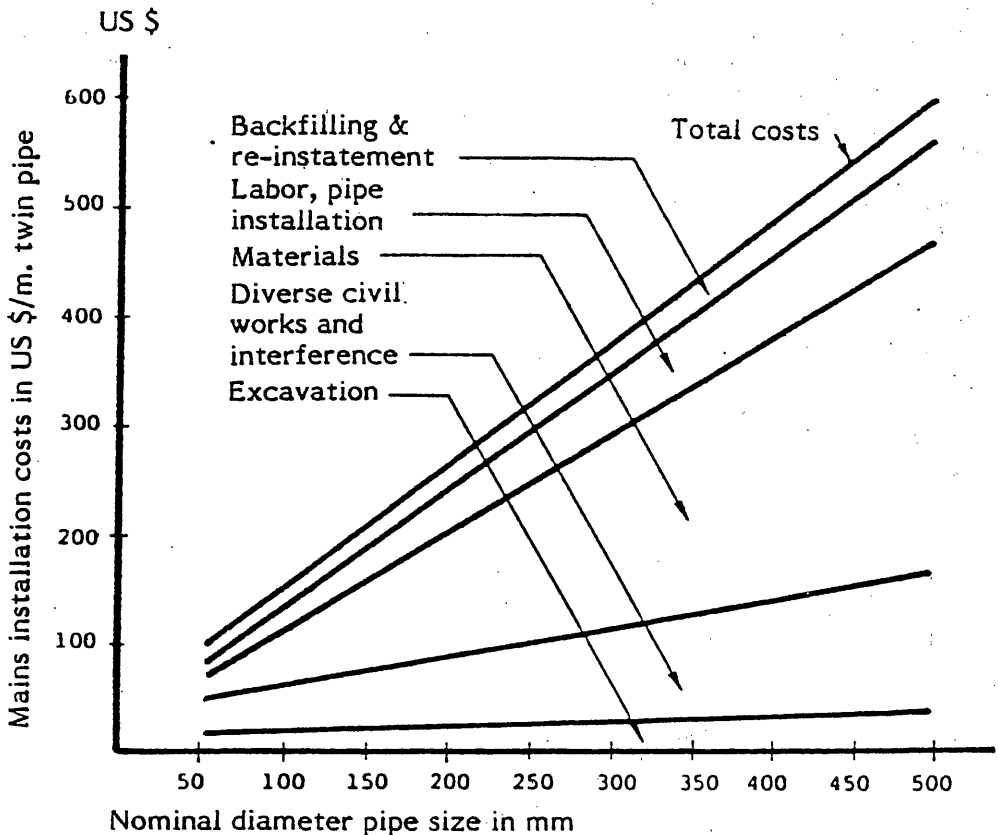

Fig. 2. Approximate costs of twin pre-fabricated mains installed mid-1981, Denmark

Cost influences of transport distances

Where cheap heat is available, it is necessary to investigate the distance over which it is viable to transport this heat. It is easy to be convinced of the viability of transporting

very large heat quantities (i.e. 100–150 MW or more) over relatively long distances. There may be more doubt where a heat/power station is to supply a smaller area, as to what maximum length of transmission main is still a viable proposition.

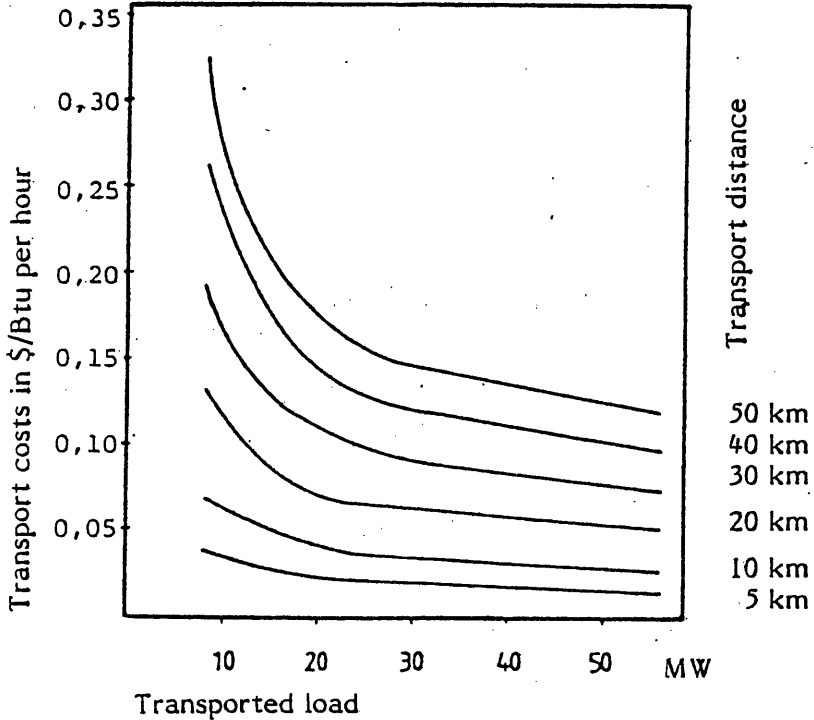

Fig. 3. Transmission mains costs over various transport distances with different loads

Fig. 3 illustrates the difference in the capital requirements for installing a transmission main over various distances from a point of heat source to smaller supply areas, up to 50 MW. The costs do not include any intermediate pump station. At peak load conditions the hourly heat demand normally works out to about 5 MW per 1,000 inhabitants.

Low temperature potential

Common to most of the above listed recoverable and renewable forms of energy is the fact that the lower the temperature for district heating, the greater will be the number of possibilities for choice of permutation, and the greater the degree of utilization.

In a thermal power station, 40% of the

heat energy content of the fuel is at best utilized, whilst in combined electricity generation and heat production (co-generation), 80% utilization between the needed levels of electricity and heat production. The lower the extraction temperature at the turbine, the lower will be the quantity of additional fuel required for heat production, i.e. when added to the needs of electricity production.

For example it can be calculated that, if any district heating temperature higher than the chosen maximum of 95 °C had been selected as the extraction temperature from the combined heat and power station, the annual fuel consumption – in this case now coal – would increase by approximately 2,000 tonnes for each deg C temperature increase.

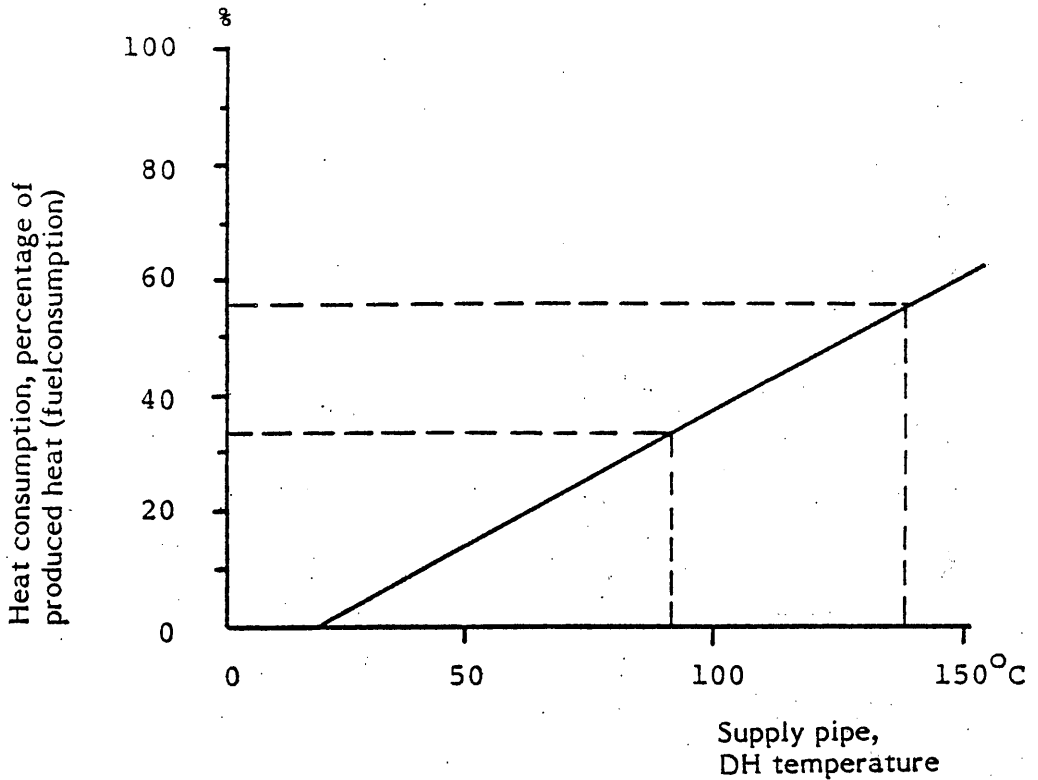

Fig. 4. The increase of fuel consumption as a function of CHP-extraction temperature

In other words, if supply temperatures can be lowered from 150 °C to 95 °C the additional fuel requirement for combined heat and power production will be reduced by approx. 40 %. It is assumed that the turbine is dimensioned for this temperature range.

To illustrate the advantage of using hot water instead of steam for district heating, the electrical and heating circuits have been kept separate. In illustrating the energy savings by district heating from a power station, it is important to compare the costs of construction at different temperature ranges in relation to the fuel consumption.

From an economic point of view and out of consideration for energy resources there can be no doubt that it is of the greatest importance to find the lowest possible temperature for the transportation of heat from a

power station to the consumers. Fig. 4 illustrates this.

Coal-fired stations

A range of Danish district heating stations have started building or planning the building of coal-fired stations. The latest statistical information shows as follows:

	%
1. Coal stoking has been established	6
2. Coal stoking is under erection	6
3. Have applied for authorization for erection	18
4. Planning the erection of coal stoking	12

Thus today app. 40 % of the Danish district heating stations (in all app. 350) are

contemplating the use of or are already using the coal stoking technology.

The Danish authorities of environment are specially aware of the change from fuel oil to coal-stoking.

However, we must state that by now the authorities have approved the coal fired district heating stations without intensifying the claims compared to earlier. This is probably connected with the fact that coal-stoking according to the Danish legislation about heat

distribution is part of one of the means by which to reduce the Danish dependence of oil.

At the same time it appears from the Danish environment policy that because of pollution a change-over to the use of natural gas in the district heating stations is preferable.

Whether the extension of the coal fired district heating stations is to continue will presumably result in a political/economical decision at the end.

KOMMUNERNES LANDSFORENING

Den 26. maj 1982

Ministeren for skatter og afgifter har fremsat forslag til lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Af forslaget fremgår, at bl.a. stenkul belægges med en afgift på 255 kr. pr. ton. Afgiften er fastsat efter stenkuls brændværdi i forhold til den nuværende afgift for olie.

Det samlede årlige afgiftsprodukt af lovforslaget anslås til ca. 125 mill. kr.

Der er samtidig foreslået etableret en godtgørelsesordning, således at momsregistrerede virksomheder, bortset fra registrerede varme-producenter, ikke belastes af afgiften.

Landsforeningen skal i anledning af lovforslaget tillade sig at påpege de ikke ubetydelige konsekvenser, som lovforslaget vil have for en række kommunale varmforsyninger og deres forbrugere, og landsforeningen skal henstille, at lovforslaget ikke vedtages, før udvalget har foranlediget gennemført beregninger af afgiftens betydning for forskellige typer af værker og deres forbrugere.

Landsforeningen medvirker om ønsket gerne ved tilrettelæggelsen af en sådan undersøgelse.

EVAN JENSEN

/ O. Ingvartsen

Til folketingets skatte- og afgiftsudvalg

Bilag 10**MINISTERIET FOR SKATTER OG AFGIFTER**

Departementet for told- og forbrugsafgifter

København, den 27. maj 1982

Ad L 214 – bilag 8. (Bilag 9 til nærværende betænkning)

Kommunernes Landsforening mener, at der bør gennemføres en nærmere undersøgelse af forslaget's konsekvenser for forskellige værker, før det gennemføres.

Hertil bemærkes:

Indførelse af en kulafgift har samme virkning og må i de enkelte forsyningsvirksomheder give anledning til de samme beregninger som ved en almindelig prisforhøjelse på kul.

Jeg mener, at forslaget's generelle virkninger er tilstrækkelig belyst.

MOGENS LYKKETOFT

/ S. Ladegaard Pedersen

Til folketingets skatte- og afgiftsudvalg

Bilag 11

FORENINGEN AF KOMMUNALE ELVÆRKER

København, den 26. maj 1982

Ministeren for skatter og afgifter har fremsat forslag til lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. Af forslaget fremgår, at bl.a. stenkul belægges med en afgift på 255 kr. pr. ton. Afgiften er fastsat efter stenkuls brændværdi i forhold til den nuværende afgift for olie.

Det samlede årlige afgiftsprovener af lovforslaget anslås til ca. 125 mill. kr.

Der er samtidig foreslået etableret en godtgørelsesordning, således at momsregistrerede virksomheder, bortset fra registrerede varmeproducenter, ikke belastes af afgiften.

Foreningen af kommunale Elværker er bekendt med, at Kommunernes Landsfore-

ning i anledning af lovforslaget har påpeget de ikke ubetydelige konsekvenser, som lovforslaget vil have for en række kommunale varmforsyninger og deres forbrugere. Samtidig har Kommunernes Landsforening henstillet, at udvalget foranlediger gennemført beregninger af afgiftens betydning for forskellige typer af værker og deres forbrugere.

Foreningen af kommunale Elværker kan fuldt ud tilslutte sig landsforeningens synspunkter og ser gerne, at udvalget foranlediger gennemført beregninger af afgiftens betydning for forskellige typer af værker og deres brugere.

A. JENTSCH

/ P. Sylow

Til folketingets skatte- og afgiftsudvalg

Bilag 12**MINISTERIET FOR SKATTER OG AFGIFTER**

Departementet for told- og forbrugsafgifter

København, den 27. maj 1982

Ad L 214 – bilag 9. (Bilag 11 til nærværende betænkning)

Foreningen af kommunale Elværker mener, at der bør gennemføres en nærmere undersøgelse af forslaget's konsekvenser for forskellige værker, før det gennemføres.

Hertil bemærkes:

Der henvises til bemærkningerne til L 214 – bilag 8. (Bilag 9 i nærværende betænkning).

MOGENS LYKKETOFT

/ S. Ladegaard Pedersen

Til folketingets skatte- og afgiftsudvalg

Bilag 13

midtconsult aps

Herning, den 26. maj 1982

Vedr.: Evt. afgift på kul

Vi har erfaret, at der i folketinget er fremlagt et lovforslag, som vil indebære indførelse af en afgift på kul og fyringsolie. Størrelsen af afgiften er iflg. dagspressen ca. 255 kr./t hhv. 100 kr./t for kul og olie, ekskl. merværdiafgift.

Vi anmoder hermed om at få foretræde for udvalget, idet vi gerne vil dokumentere at en gennemførelse af dette forslag indebærer følgende:

1. En sådan forringelse af driftsøkonomien for private, kulfyrede fjernvarmeværker, at hovedparten af de allerede foretagne investeringer i kulfyrede anlæg må betragtes som fejlpositioner.
2. At stort set alle planer om overgang fra olie- til kulbaseret fjernvarmeforsyning vil blive lagt i mølpose.
3. En øjeblikkelig og varig nedgang i beskæftigelsen i den del af byggebranchen og maskinindustrien, som gennem de seneste par år har satset på udvikling af kulfyringsteknikken.
4. Et kulfyret fjernvarmeanlæg kræver mere arbejdskraft i den daglige drift end et tilsvarende oliefyret anlæg. Typisk er der tale om et merforbrug på 3-6 personer

afhængig af anlæggets størrelse. Disse mulige arbejdspladser, som i enhver henseende er samfundsmæssigt nyttige og ønskelige, vil ikke blive oprettet, jfr. førnævnte pkt. 2.

5. Grundlaget for en fortsat produktudvikling af kulfyringsteknikken i de små og mellemstore virksomheder bortfalder i kraft af førnævnte pkt. 2. Herved forskertses disse virksomheders mulighed for at etablere eksport af såvel færdige systemløsninger som delløsninger og de dertil hørende arbejdspladser vil ikke blive oprettet.

Vi håber at høre nærmere. Henvendelse kan ske til en af nedennævnte:

Formand for Ringkøbing Varmeværk A.m.b.a., skatteinspektør Børge Andersen
Tlf. (07) 32 09 00 (8.00-16.00)
Tlf. (07) 32 07 34 efter kl. 16.00

medindehaver af midtconsult aps, rådgivende ingeniører,
civilingeniør Hugo Pedersen
Tlf. (07) 22 11 33 (8.00-17.00)
Tlf. (07) 26 74 92 efter kl. 17.00

Med venlig hilsen

HUGO PEDERSEN

Til folketingets skatte- og afgiftsudvalg

Bilag 14

MINISTERIET FOR SKATTER OG AFGIFTER

Departementet for told- og forbrugsafgifter

København, den 27. maj 1982

Ad L 214 – bilag 11 (2. samling). (Bilag 13 til nærværende betænkning)

Midtconsult aps fremsætter en række synspunkter vedrørende den foreslåede kulafgift, herunder navnlig konsekvenser for beskæftigelsen og udviklingen i kulfyringsteknologien.

Hertil bemærkes:

Indførelse af en kulafgift vil ikke medføre en sådan ændring af relationerne mellem

priserne på kul og olie, at kulfyring ikke længere vil være rentabel. Kul inkl. den foreslåede afgift vil fortsat være billigere end olie ekskl. afgift både efter mængde og energiindhold. Afgiften vil derfor ikke få de anførte negative virkninger på beskæftigelse og produktudvikling inden for kulfyringsteknologi.

Der henvises i øvrigt til besvarelse af henvendelsen fra Danske Elværkers Forening. (L 212 – bilag.3).

MOGENS LYKKETOFT

/ S. Ladegaard Pedersen

Til folketingets skatte- og afgiftsudvalg

Bilag 15

København – Frederiksberg – Århus – Odense – Aalborg – Randers – Esbjerg

Den 26. maj 1982

Vedr.: Forslag til lov om afgift på stenkul, brunkul og koks m.v.

Skatte- og afgiftsministerens forslag om en kulafgift kan få alvorlige konsekvenser for en planmæssig gennemførelse af de danske kraftvarmeprojekter.

Udnyttelsen af eksisterende og fremtidige kraftvarmeforekomster spiller en væsentlig rolle for opfyldelsen af landets energipolitiske målsætning. I tillid til, at der ikke vil blive gennemført afgiftspolitiske ændringer, som vil begrænse eller hindre opfyldelsen af de energipolitiske mål, har en lang række kommuner iværksat kraftvarmeprojekter, som ikke alene har en høj samfundsökonomisk værdi, men også bidrager til forbedring af betalingsbalancen og har en betydelig direkte og indirekte beskæftigelsesmæssig effekt.

Det er væsentligt at hæfte sig ved at disse meget kapitalkrævende anlægsarbejder er iværksat af kommunerne uden statslig garanti af nogen art. Den »fortjenstmargen«, der skal udgøre det økonomiske fundament for disse samfundsgavnige investeringer, er den til enhver tid værende prisforskel mellem omkostningerne ved individuel oliefyling og omkostningerne ved kraftvarmeproduktion.

De faldende oliepriser har betydet, at denne margin er blevet væsentlig mindre, og samtidig har den generelle økonomiske stramning i samfundet reduceret de potentielle kraftvarmekunders privatøkonomiske råderrum.

Der er således allerede konstateret en stigende skepsis fra forbrugerside over for at satse engangsudgifterne ved installationsændringer og betaling af tilslutningsafgift, som en overgang fra individuel til kollektiv opvarmning nødvendiggør, fordi de løbende besparelser på varmeregnskabet ikke står i forhold til den usikkerhed, der ikke mindst

efter indførelse af en kulafgift, vil være forbundet med den enkeltes beslutning om at forlade individuel opvarmning.

Gennemføres forslaget om kulafgift vil det bidrage til at forringe kraftvarens i forvejen vanskelige konkurrencemæssige stilling. Samtidig vil man styrke den skepsis og usikkerhed, der psykologisk er en alvorlig hindring for at markedsføre store kollektive opvarmningsprojekter.

Som følge af de meget store anlægsinvesteringer, der i de kommende år planlægges afholdt til kraftvarmeformål, må udsigterne til en svigtende interesse for tilslutning tages meget alvorligt. Der er en stærkt stigende sandsynlighed for, at disse projekter bl.a. som følge af afgiftspolitikken kun vil kunne realiseres ved anvendelse af de i lov om varmforsyning indeholdte tvangstilslutningsbestemmelser. Med den påvirkning af tilslutningernes tidsmæssige profil, som overholdelsen af 9 års fristen vil afstedkomme, er det givet, at projekternes drifts- og samfundsökonomiske værdi vil blive forringet i væsentlig grad, ligesom der vil blive tale om faldende beskæftigelse ved en langsommere udbygningshastighed og negativ påvirkning af betalingsbalancen som følge af en langsommere oliefortrængning.

Man må derfor på det kraftigste tage afstand fra, at der med henblik på at iværksætte en række beskæftigelsesfremmende foranstaltninger indføres en afgift på kul, som vil hæmme mulighederne for at realisere landets overordnede energipolitiske mål, vil øge den økonomiske risiko, kommunerne har påtaget sig for at realisere samfundsgavnige kraftvarmeprojekter, vil reducere beskæftigelsen i kraftvarmeområderne og vil bidrage til at forringe betalingsbalancen.

På de 7 byers vegne

THORKILD SIMONSEN

Til folketingets skatte- og afgiftsudvalg

MINISTERIET FOR SKATTER OG AFGIFTER

Departementet for told- og forbrugsafgifter

København, den 27. maj 1982

Ad L 214 – bilag 12 (2. samling). (Bilag 15 til nærværende betænkning)

En række byer, som har etableret kraftvarmeværker, tager afstand fra den foreslåede afgift på kul.

Hertil bemærkes:

Der henvises til mine bemærkninger til L 214 – bilag 5. (Bilag 5 til nærværende betænkning).

MOGENS LYKKETOFT

/ S. Ladegaard Pedersen

Til folketingets skatte- og afgiftsudvalg

Bilag til betænkning o. lovf. om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Bilag 17

GJERN VARMEVÆRK

Gjern, den 24. maj 1982

Udtalelse

Medlemmer af Gjern Varmeværk forsamlet til ekstraordinær generalforsamling den 24. maj 1982 i anledning af opførelse af kulfyret varmecentral skal i anledning af forslaget om at pålægge kul en afgift pr. ton udtale følgende:

Vi har nu i over 1 år arbejdet på at gå over fra olie til kul i varmeproduktionen. Det har vi gjort i overensstemmelse med formålsparagraffen i varmforsyningsloven og i forvisning om, at regeringen seriøst mener

1. at vi skal gøre os mindre afhængige af olie
2. at vi skal bruge mindre valutakrævende brændsel
3. at vi har brug for den merbeskæftigelse omstillingen vil kræve

Vi har også beregnet, at vi kan producere

billigere varme med kul end med olie.

Vi synes, det er en skandale og ikke en regering værdigt, nu at indføre afgift på kul. Først animerer regering/folketing så mange som muligt til at gå over til kul. Når det så er sket, ændrer regeringen/folketinget forudsætningerne fundamentalt.

At mange føler sig narret/ført bag lyset er meget mildt udtrykt.

I Gjern kan vi heldigvis endnu nå at ændre mening, men mange andre sidder allerede i fælden.

Det giver ikke tillid til regering/folketing.

Vi skal så kraftigt, vi kan, anmode om at denne kulafgift bliver opgivet.

Samtidig skal vi anmode om en afgørelse af naturgasnettets udbredelse og prisen på naturgas, så vi ved, om vi er købt eller solgt i den sammenhæng.

Venlig hilsen

HENNING PEDERSEN
formand

STEEN ANDERSEN
dirigent